

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Trg Johna Fitzgeralda Kennedyja 11

76. P-1850/2024

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Zagrebu, po sucu toga suda Jasni Golubić, u pravnoj stvari tužitelja HOK-OSIGURANJE d.d. Zagreb, Capraška 6, OIB: 00432869176, kojeg zastupa punomoćnica Iva Pezić, odvjetnica u Odvjetničkom društvu Olujić, Pezić & Partneri d.o.o. Zagreb, Marulićev trg 2, protiv tuženika EUROHERC OSIGURANJE d.d. Zagreb, Ulica grada Vukovara 282, OIB: 22694857747, kojeg zastupa punomoćnica Lidija Klepo, odvjetnica u Odvjetničkom društvu Grgić & Partneri d.o.o. Zagreb, Ulica grada Vukovara 282, radi isplate, nakon glavne i javne rasprave zaključene 14. rujna 2026. u prisutnosti punomoćnika tužitelja i tuženika, s danom objave 23. rujna 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku EUROHERC OSIGURANJE d.d. Zagreb platiti tužitelju HOK-OSIGURANJE d.d. Zagreb iznos od 3.238,32 EUR sa zateznim kamatama koje na taj iznos teku od 3. studenoga 2021. do isplate, po stopi koja se do 31. prosinca 2022. određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope Hrvatske narodne banke na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30. prosinca 2023. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

II. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 1.825,42 EUR sa zateznim kamatama koje teku od 23. rujna 2026. do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

III. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova parničnog postupka u daljnjem iznosu od 125,00 EUR kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi podnesenoj ovom sud dana 6. rujna 2024. navodi da njegovo potraživanje proizlazi iz prometne nezgode koja se dogodila 9. rujna 2021. oko 00:30 sati na 27. kilometru autoceste A11 Zagreb – Sisak, u Lekeniku, kada je Stjepan Muža upravljao osobnim vozilom Volkswagen Passat registarske oznake SK 633-IP iz smjera Zagreba prema Sisku te je došlo do naleta vozila na divljač – dabra koji je pretrčavao kolnik, uslijed čega je divljač uginula, a vozilo je oštećeno. Na navedene okolnosti tužitelj prilaže Potvrdu MUP-a, PU sisačko-moslavačke, Postaje prometne policije Sisak, te predlaže saslušanje Stjepana Muže i Zdenka Muže i prometno vještačenje.

2. Navodi da je društvo Hrvatske autoceste d.o.o., koje upravlja cestom na kojoj se dogodila prometna nezgoda, u vrijeme štetnog događaja bilo osigurano kod tužitelja policom osiguranja od odgovornosti broj 13-0000010476, dok je Hrvatski lovački savez u isto vrijeme kod tuženika imao sklopljenu jedinstvenu policu osiguranja od odgovornosti za štete od naleta vozila na divljač na području Republike Hrvatske. Kao dokaz prilaže policu osiguranja od odgovornosti broj 13-0000010476 s pripadajućim uvjetima.

3. Nadalje navodi da je nakon predmetne prometne nezgode zaprimio prijavu štete Danijela Muže, vlasnika vozila SK 633-IP, te je obradom odštetnog zahtjeva utvrdio njegovu osnovanost u pogledu imovinske štete na vozilu i 20. listopada 2021. na račun Autoservisa Cindrić isplatio iznos od 3.238,32 EUR. U prilog tim navodima dostavlja prijavu štete, vozačku i prometnu dozvolu, zapisnik o ispitivanju prisutnosti alkohola u organizmu, izvid i dopunski izvid štete, fotografije vozila, račun Autoservisa Cindrić broj 000428-025-025, izjavu-punomoć Danijela Muže, dokaz o isplati 3.238,32 EUR, policu osiguranja od odgovornosti broj 13-0000010476 i uvjete za osiguranje od odgovornosti, a predlaže i saslušanje Danijela Muže te prometno i financijsko vještačenje.

4. Tužitelj smatra da za štetu koju divljač nanese vozilu na javnoj cesti solidarno odgovaraju lovačko društvo koje gospodari lovištem, po načelu uzročnosti iz članaka 1063. i 1064. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 155/23 i 69/26; dalje: ZOO), te pravna osoba nadležna za održavanje ceste, zbog čega oštećenik naknadu štete može zahtijevati od oba solidarna dužnika ili od svakog pojedinačno, dok dužnik koji je štetu podmirio ima pravo zahtijevati od drugog dužnika naknadu onoga što je za njega platio.

5. Navodi da je Hrvatski lovački savez u vrijeme štetnog događaja kod tuženika imao sklopljenu policu osiguranja od odgovornosti za štete od naleta vozila na divljač na području Republike Hrvatske, kojom su obuhvaćena lovačka društva koja su članice Saveza. Tvrdi da otvorenim lovištem Dubrava, iz kojeg je izletjela divljač, gospodari lovoovlaštenik GORD d.o.o., Velika Gorica, te da je Lovački savez Sisačko-moslavačke županije član Hrvatskog lovačkog saveza i kao takav obuhvaćen navedenom policom osiguranja.

6. U prilog tim navodima prilaže kartu lovišta, Statut Hrvatskog lovačkog saveza i Statut Lovačkog saveza Sisačko-moslavačke županije, a predlaže prometno i geodetsko vještačenje radi utvrđenja mjesta nastanka štetnog događaja i pripadnosti tog mjesta određenom lovištu.

7. Tužitelj zaključuje da je za prometnu nezgodu i nastalu štetu odgovoran osiguranik tuženika na temelju članaka 1063. i 1064. ZOO-a te da je, nakon što je oštećeniku naknadio štetu, ovlašten od tuženika zahtijevati isplatu plaćenog iznosa na temelju članka 1109. Zakona o obveznim odnosima. Navodi da se tuženiku obratio regresnim zahtjevom, koji je tuženik odbio kao neosnovan, te kao dokaz prilaže regresni zahtjev.

8. Slijedom navedenog zahtijeva da mu tuženik isplati iznos od 3.238,32 EUR sa zateznim kamatama od 3. studenoga 2021. do isplate te da mu naknadi troškove parničnog postupka.

9. Tuženik u odgovoru na tužbu osporava osnovu i visinu tužbenog zahtjeva. Ne spori da je osiguratelj Hrvatskog lovačkog saveza odnosno lovoovlaštenika GORD d.o.o., ali osporava svoju pasivnu legitimaciju za predmetnu štetu.

10. Ističe da za štetu odgovara društvo Hrvatske autoceste d.o.o., kao osiguranik tužitelja i pravna osoba nadležna za upravljanje i održavanje autoceste. Poziva se na obvezu upravitelja ceste da osigura sigurno i nesmetano odvijanje prometa te smatra da sama činjenica da se divljač našla na autocesti upućuje na propust u održavanju odnosno osiguranju autoceste. Tvrdi da stoga nema solidarne odgovornosti osiguranika tužitelja i osiguranika tuženika.

11. Tuženik se u prilog navedenom pravnom stajalištu poziva na praksu Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, među ostalim na odluke poslovni broj PŽ-96/2024 od 3. lipnja 2024., PŽ-3915/2023 od 29. studenoga 2023., PŽ-2737/2022 od 12. travnja 2023., PŽ-3537/2022 od 11. travnja 2023., PŽ-934/2023 od 3. travnja 2023., PŽ-6015/2021 od 21. prosinca 2022. i PŽ-2767/2022 od 22. prosinca 2022.

12. Nadalje tvrdi da djelatnost upravljanja autocestom, s obzirom na obvezu omogućavanja sigurnog prometovanja vozila velikim brzinama, predstavlja opasnu djelatnost pa osiguranik tužitelja za štetu odgovara i po načelu objektivne odgovornosti iz članka 1063. ZOO-a. Iz toga izvodi zaključak da tuženik nije pasivno legitimiran za isplatu utuženog iznosa.

13. Dodatno ističe da je do štete došlo na javnoj cesti, odnosno na nelovnoj površini, pa smatra da se ne radi o šteti za koju bi prema Zakonu o lovstvu odgovarao lovoovlaštenik. Navodi da se javna cesta ne smatra lovištem te da je na takvoj površini upravo pravna osoba koja upravlja cestom dužna provoditi mjere radi sprečavanja štete od divljači. Poziva se i na sudsku praksu prema kojoj lovoovlaštenik ne odgovara za štetu nastalu na javnoj cesti samo zato što je divljač potekla iz lovišta.

14. Slijedom toga tuženik ističe prigovor isključive odgovornosti društva Hrvatske autoceste d.o.o., kao pravne osobe koja upravlja autocestom na kojoj se štetni događaj dogodio.

15. Podredno osporava odgovornost svog osiguranika i zato što nema dokaza da je predmetna šteta nastala zbog provođenja lova. Poziva se na članak 80. stavak 6. točku 2. Zakona o lovstvu („Narodne novine“ broj 99/18, 32/19 i 32/20; dalje: ZL), prema kojem lovoovlaštenik odgovara za štetu nastalu naletom vozila na divljač ako se utvrdi da je šteta nastala zbog provođenja lova. Budući da tužitelj ne tvrdi niti dokazuje da se u vrijeme štetnog događaja provodio lov, tuženik smatra da nisu ispunjene zakonske pretpostavke za odgovornost njegova osiguranika.

16. Tuženik osporava i zatraženi tijekom zateznih kamata, smatrajući da bi njegova obveza, u slučaju osnovanosti zahtjeva, mogla nastati tek donošenjem prvostupanjske presude, kada bi bila utvrđena i visina tražbine, pa kamate ne bi mogle teći prije tog trenutka.

17. Slijedom navedenog predlaže odbiti tužbeni zahtjev u cijelosti i obvezati tužitelja na naknadu parničnog troška. Kao prilog odgovoru na tužbu dostavlja punomoć i sudsku praksu.

18. U postupku je, nakon pribave cjelokupnog predmeta MUP-a, PU sisačko-moslavačke, PPP Sisak, Klasa: 211-04/21-O/8470 Ur. broj: 511-10-16/06-O-129-4/2021, proveden dokaz prometnim vještačenjem po vještaku Berislavu Šimunoviću. Vještak je utvrdio da se prometna nezgoda dogodila 9. rujna 2021. oko 00:10 sati na 27. kilometru + 150 m autoceste A11, na južnom kolniku, kada je vozilo Volkswagen Passat registarske oznake SK 633-IP naletjelo na dabra. Kolnik je bio suh i čist, nezgoda se dogodila noću na neosvijetljenom dijelu autoceste.

19. Na temelju oštećenja vozila, podataka iz spisa i fotografija vještak je zaključio da je vozilo svojim prednjim lijevom dijelom naletjelo na bočni dio dabra koji je prelazio kolnik dolazeći vozilu s desne strane. Točno mjesto naleta nije bilo moguće pouzdano utvrditi jer policija nije izradila skicu niti opisala tragove na kolniku, ali je, polazeći od iskaza vozača i pretpostavke da se vozilo kretalo sredinom desne prometne trake, vještak ocijenio da je do naleta moglo doći u desnoj prometnoj traci južnog kolnika, približno 2,5 m od desnog ruba kolnika.

20. Brzinu vozila neposredno prije i u trenutku naleta nije bilo moguće egzaktno izračunati jer nisu bili poznati tragovi kotača ni konačni položaj vozila. Na temelju opsega i intenziteta oštećenja vještak je procijenio da je naletna brzina iznosila oko 100 do 110 km/h te da je tehnički moguće da se vozilo i prije naleta kretalo tom brzinom.

21. U odnosu na mogućnost izbjegavanja nezgode, vještak je utvrdio da je vozač, zbog noćnih uvjeta i neosvijetljenog kolnika, dabra mogao uočiti tek kada je životinja ušla u domet svjetala vozila. Ako je vozio s dugim svjetlima, vozilo je u trenutku uočavanja dabra bilo oko 55,5 m udaljeno od mjesta naleta, a ako je vozio s kratkim svjetlima oko 49,6 m. Vještak je zaključio da vozač, čak i da je odmah poduzeo intenzivno kočenje, pri procijenjenoj brzini kretanja ne bi uspio zaustaviti vozilo prije mjesta naleta, jer bi mu za zaustavljanje bio potreban put od oko 81,4 m. Istodobno je utvrdio da bi se štetni događaj mogao izbjeći zaustavljanjem vozila prije mjesta naleta da se vozilo kretalo brzinom manjom od približno 84,2 km/h u varijanti vožnje s dugim svjetlima, odnosno manjom od približno 78,8 km/h u varijanti vožnje s kratkim svjetlima. Na predmetnom dijelu autoceste dopuštena brzina bila je 130 km/h.

22. Vještak je nadalje utvrdio da su sva evidentirana oštećenja na prednjem lijevom dijelu i podvozju vozila po položaju, opsegu i intenzitetu mogla nastati u predmetnom štetnom događaju naletom na dabra.

23. U pogledu visine štete utvrdio je da je na vozilu nastala djelomična šteta. Račun Autoservisa Cindrić broj 000428-025-025 od 19. listopada 2021. ocijenio je detaljno specificiranim, usklađenim s izvidom štete i realno obračunatim te je visinu štete utvrdio u iznosu od 24.399,11 kn, odnosno 3.238,32 EUR.

24. Tužitelj se podneskom od 24. listopada 2025. očitovao da na nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka Berislava Šimunovića nema primjedbi niti prigovora, smatrajući da je vještačenje izrađeno objektivno i u skladu s pravilima struke.

25. Tuženik se podneskom od 25. studenoga 2025. također očitovao da na nalaz i mišljenje vještaka nema primjedbi, ali ističe da utvrđenja vještaka nisu odlučna za njegovu odgovornost jer i nadalje osporava svoju pasivnu legitimaciju i odgovornost za naknadu štete. Ponavlja da za predmetnu štetu odgovara osiguranik tužitelja, Hrvatske autoceste d.o.o., kao pravna osoba koja upravlja i održava autocestu, te da nema osnove za solidarnu odgovornost osiguranika tužitelja i osiguranika tuženika.

26. Tuženik pritom ponovno ističe da sama činjenica što se divljač našla na autocesti upućuje na propust u održavanju i osiguranju autoceste, pozivajući se na obveze upravitelja ceste prema Zakonu o sigurnosti prometa na cestama, Pravilniku o održavanju cesta i Zakonu o cestama. Dodatno navodi da je šteta nastala na javnoj cesti, odnosno nelovnoj površini, na kojoj lovoovlaštenik ne može provoditi mjere zaštite i lova divljači, pa smatra da za takvu štetu ne odgovara osiguranik tuženika, već korisnik odnosno upravitelj te površine.

27. Pozivajući se na odredbe ZL-a, tuženik tvrdi da je upravo društvo Hrvatske autoceste d.o.o. bilo dužno donijeti i provoditi Program zaštite divljači za površine na kojima je zabranjeno ustanovljavanje lovišta te slijedom toga ističe prigovor isključive odgovornosti osiguranika tužitelja. Ostaje kod svih ranijih navoda i prijedloga te predlaže odbiti tužbeni zahtjev u cijelosti uz naknadu parničnog troška.

28. Tužitelj se podneskom od 4. prosinca 2025. očitovao na podnesak tuženika od 25. studenoga 2025. te u bitnom navodi da se u konkretnom slučaju radi o šteti nastaloj naletom vozila na divljač u vrijeme kada se nije provodio lov, zbog čega smatra da tuženik, kao osiguratelj lovoovlaštenika, odgovara po pravilima objektivne odgovornosti iz članaka 1063. do 1067. ZOO-a.

29. Osporava tvrdnju tuženika o isključivoj odgovornosti Hrvatskih autocesta d.o.o. kao osiguranika tužitelja, navodeći da je takva tvrdnja paušalna i protivna dostavljenoj dokumentaciji, osobito putnom radnom listu, dnevniku rada i ophodarskim dnevnicima. Ističe da je autocesta bila ograđena žičanom ogradom te da je osiguranik tužitelja redovito obilazio predmetnu dionicu, pri čemu nisu utvrđene nepravilnosti ni oštećenja ograde, pa smatra da je ispunio svoje zakonske obveze i da mu se ne može pripisati krivnja za nastanak štete.

30. Poziva se na članak 1045. ZOO-a te na članak 50. Zakona o cestama („Narodne novine“ broj 84/11, 22/13, 54/13, 148/13, 92/14 i 110/19; dalje: ZC), prema kojem pravna osoba koja upravlja javnom cestom odgovara za štetu zbog naleta na divljač po osnovi krivnje, odnosno ako cesta na zahtjev osobe koja gospodari lovištem nije označena odgovarajućom prometnom signalizacijom i opremom.

31. Nadalje, pozivajući se na članak 1067. ZOO-a, tužitelj navodi da nisu ostvarene pretpostavke za oslobođenje od odgovornosti. Tvrdi da se divljač nije našla na autocesti zbog propusta osiguranika tužitelja, a budući da prema nalazu vještaka vozač oštećenog vozila nije mogao izbjeći nalet na dabra, smatra da tuženik nije dokazao da je šteta nastala isključivo radnjom oštećenika niti da je oštećenik djelomično pridonio nastanku štete. Slijedom toga ostaje kod stajališta da tuženik odgovara za predmetnu štetu.

32. Vještak Berislav Šimunović saslušan je na ročištu 26. ožujka 2026. te je u cijelosti ostao kod pisanog nalaza i mišljenja.

33. Na poseban upit suda izjavio je da na temelju provedenog vještačenja ne može utvrditi da je dabar potjecao iz lovišta kojim gospodari lovoovlaštenik osiguran kod tuženika. Također nije mogao iznijeti zaključak o eventualnom propustu lovoovlaštenika kao uzroku nastanka štetnog događaja, navodeći da ne zna odakle je dabar došao niti kako je dospio na autocestu.

34. Vještak je nadalje naveo da u okviru vještačenja nije utvrđivao stanje zaštitne ograde niti druge okolnosti koje bi mogle upućivati na način ulaska životinje na autocestu.

35. Drugih pitanja za vještaka nije bilo. Sud je potom odredio izvođenje dokaza saslušanjem Stjepana Muže i Zdenke Muža na okolnost nastanka štetnog događaja te Dejana Živčića i Krešimira Kolarića na okolnost poduzetih radnji u održavanju i ophodnji.

36. Iz iskaza svjedoka Dejana Živčića proizlazi da se zaštitna ograda prilikom detaljnog pregleda pregledava neposredno uz ogradu te se eventualna oštećenja popravljaju na licu mjesta. Svjedok se nije mogao točno izjasniti kada je predmetna dionica posljednji put detaljno pregledana prije prometne nezgode, ali je naveo da je ophodnja obavljena približno sat i pol prije nezgode, da tada nisu uočene nepravilnosti te da je zaštitna ograda pregledana za vrijeme i neposredno nakon prometne nezgode, kada također nisu utvrđena oštećenja. Pojasnio je da se nakon svake prometne nezgode ciljano pregledava ograda u okolici mjesta događaja, u pravilu kilometar do dva u oba smjera. Naveo je da na toj dionici prije predmetnog događaja nisu bila evidentirana oštećenja ograde ni ranije pojave divljači. Međutim, svjedok je naveo i da se u blizini nalazi naplatna postaja Lekenik, udaljena oko dva kilometra od mjesta naleta, te da životinje mogu doći do ceste na tom području, smatrajući da je predmetni dabar mogao dospjeti na autocestu upravo preko tog mjesta. Naveo je i da detaljan pregled ograde nije isto što i redovita ophodnja te da se u predmetno vrijeme detaljan pregled ograde obavljao približno jednom tjedno, dok se ophodnja obavljala svakih dvanaest sati.

37. Svjedok Krešimir Kolarić također je iskazao da je predmetna dionica od 26. do 28. kilometra bila pregledana te da je nakon nezgode izvršen ciljani pregled zaštitne ograde, pri kojem nisu utvrđena oštećenja. Naveo je da mu nisu poznata ranija oštećenja ograde niti ranije pojave divljači na toj dionici. Međutim, nije mogao utvrditi na koji je način dabar dospio na autocestu, pri čemu je naveo da se mjesto događaja nalazi u blizini čvorišta Lekenik, udaljenog oko dva kilometra, te da taj dio nije u cijelosti fizički zatvoren, odnosno da cesta kojom se silazi s autoceste nije pokrivena zaštitnom ogradom. Pojasnio je da se ograda pješice detaljno pregledava jednom do dva puta tjedno, dok se u redovitoj ophodnji pregledava iz ophodarskog vozila.

38. Sud iskaze navedenih svjedoka prihvaća kao vjerodostojne jer su međusobno podudarni u bitnim dijelovima i suglasni dokumentaciji o ophodnji i održavanju autoceste. Iz njihovih iskaza proizlazi da neposredno nakon predmetnog događaja nije utvrđeno fizičko oštećenje zaštitne ograde u blizini mjesta naleta. Međutim, iz tih iskaza ne proizlazi da je isključena mogućnost pristupa divljači na autocestu drugim putem, već upravo suprotno: oba svjedoka ukazala su na čvorište odnosno naplatnu postaju Lekenik, udaljene oko dva kilometra, pri čemu cesta kojom se silazi s autoceste nije fizički zatvorena zaštitnom ogradom.

39. Sud nije proveo dokaz saslušanjem Stjepana Muže i Zdenke Muža, premda su bili uredno pozvani, jer je ocijenio da njihovo saslušanje nije potrebno za utvrđivanje odlučnih činjenica. Naime, navedeni svjedoci predloženi su na okolnost dinamike nastanka prometne nezgode i nastale štete. Te su okolnosti već pouzdano utvrđene sadržajem policijske dokumentacije te nalazom i mišljenjem prometnog vještaka, na koji stranke nisu imale stručnih primjedbi. Vještak je utvrdio mehanizam naleta, smjer kretanja dabra, približnu brzinu vozila, mogućnost izbjegavanja nezgode, uzročnu vezu između naleta i oštećenja vozila te visinu nastale štete.

40. Stoga bi saslušanje osoba iz vozila o istim okolnostima predstavljalo ponavljanje već izvedenih dokaza i ne bi moglo pridonijeti utvrđivanju činjenica koje su ostale sporne i odlučne za odluku, a to su način na koji je dabar dospio na autocestu te eventualno postojanje propusta upravitelja autoceste. Osobe koje su se nalazile u vozilu nemaju neposrednih saznanja o stanju zaštitne ograde, načinu njezina održavanja niti mjestu na kojem je životinja dospjela unutar ograđenog prostora autoceste. Sud je stoga, primjenom članka 220. stavka 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07 – odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 84/08, 96/08 – odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 123/08 – ispravak, 57/11, 148/11 – pročišćeni tekst, 25/13, 28/13, 89/14 – odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25; dalje: ZPP), ocijenio da daljnje izvođenje toga dokaza nije potrebno.

41. Na temelju provedenih dokaza, savjesnom i brižljivom ocjenom svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, sukladno odredbi članka 8. ZPP-a, sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev osnovan.

42. Predmet spora je zahtjev tužitelja, osiguratelja društva Hrvatske autoceste d.o.o., koji je oštećeniku isplatio naknadu štete nastale naletom vozila na dabra, da mu tuženik, kao osiguratelj odgovornosti lovoovlaštenika GORD d.o.o., regresno naknadi isplaćeni iznos od 3.238,32 EUR.

43. Među strankama nije sporno da je 9. rujna 2021. na autocesti A11 došlo do naleta vozila registarske oznake SK 633-IP na dabra, da je na vozilu nastala šteta te da je tužitelj isplatio iznos od 3.238,32 EUR. Nije sporno ni da je tuženik osiguratelj Hrvatskog lovačkog saveza odnosno lovoovlaštenika GORD d.o.o. Provedenim prometnim vještačenjem potvrđeni su mehanizam nastanka štetnog događaja, uzročna veza između naleta i oštećenja te visina štete. Nalaz i mišljenje sud je prihvatio kao stručan, jasan i obrazložen, a stranke na njega nisu imale stručnih primjedbi.

44. Prema članku 76. stavku 2. Zakona o lovstvu („Narodne novine“ broj 99/18, 32/19, 32/20 i 127/24 – odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske; dalje: ZL), u pogledu uzroka i odgovornosti za štetu primjenjuju se odredbe zakona kojim se uređuju obvezni odnosi ako tim Zakonom nije drukčije propisano.

45. Okolnost da u vrijeme predmetnog štetnog događaja nije bio provođen lov ne isključuje odgovornost lovoovlaštenika za štetu nastalu naletom vozila na divljač. Vrhovni sud Republike Hrvatske u odluci poslovni broj Rev-166/2024-2 od 24. rujna 2024. zauzeo je pravno shvaćanje da se na odgovornost lovoovlaštenika za štetu na vozilu nastalu naletom vozila na divljač ne primjenjuje isključivo članak 80. stavak 6. ZL-a, već se, u skladu s člankom 76. stavkom 2. ZL-a, primjenjuju i odredbe ZOO-a kao općeg propisa kada je do naleta došlo uslijed istrčavanja divljači na kolnik ceste, a u to vrijeme nije provođen lov.

46. Prema članku 1063. ZOO-a, šteta nastala u vezi s opasnom stvari smatra se da potječe od te stvari, osim ako se dokaže da ona nije bila uzrok štete, dok prema članku 1064. ZOO-a za štetu od opasne stvari odgovara njezin vlasnik. Ustaljeno je pravno shvaćanje Vrhovnog suda Republike Hrvatske da divljač koja se nađe na cesti na kojoj se odvija promet predstavlja opasnu stvar zbog povećane opasnosti prouzročenja štete vozilima koja se tom cestom kreću. Takvo je pravno shvaćanje, nakon ranijih odluka Rev-1057/14 od 5. prosinca 2017. i Rev-2902/16 od 28. kolovoza 2019., ponovno potvrđeno u odlukama Rev-166/2024-2 od 24. rujna 2024. i Rev-1542/2024-2 od 26. veljače 2025.

47. U odluci Rev-1542/2024-2 Vrhovni sud Republike Hrvatske izričito je zauzeo pravno shvaćanje da je odgovornost lovačkih društava odnosno udruga za štetu nastalu naletom vozila na divljač na javnoj cesti objektivna te da za takvu štetu odgovaraju po načelu uzročnosti jer divljač u tim okolnostima predstavlja opasnu stvar. Isto pravno shvaćanje proizlazi i iz presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-1911/2025-2 od 7. svibnja 2025., prema kojoj lovoovlaštenik za štetu nastalu naletom vozila na divljač odgovara po načelu objektivne odgovornosti iz članaka 1063. do 1067. ZOO-a u vezi s člankom 76. stavkom 2. ZL-a.

48. Za oslobođenje od takve odgovornosti lovoovlaštenik mora dokazati postojanje neke od okolnosti propisanih člankom 1067. ZOO-a. Prema stavku 1. toga članka vlasnik opasne stvari oslobađa se odgovornosti ako dokaže da šteta potječe od nekog nepredvidivog uzroka koji se nalazio izvan stvari, a koji se nije mogao spriječiti, izbjeći ili otkloniti, dok se prema stavku 2. oslobađa odgovornosti ako dokaže da je šteta nastala isključivo radnjom oštećenika ili treće osobe koju nije mogao predvidjeti i čije posljedice nije mogao ni izbjeći ni otkloniti. Teret dokazivanja tih okolnosti je na osobi koja se na njih poziva.

49. U ovom postupku nije utvrđena nijedna od navedenih okolnosti za oslobođenje osiguranika tuženika od objektivne odgovornosti. Prije svega, nije utvrđen doprinos vozača nastanku štetnog događaja. Iz nalaza i mišljenja prometnog vještaka proizlazi da se vozilo neposredno prije naleta kretalo brzinom od približno 100 do 110 km/h, dok je na predmetnom dijelu autoceste dopuštena brzina iznosila 130 km/h. Vještak je utvrdio da vozač, nakon trenutka u kojem je objektivno mogao uočiti dabra, ni intenzivnim kočenjem nije mogao zaustaviti vozilo prije mjesta naleta.

50. Okolnost da bi se nalet mogao izbjeći da se vozilo kretalo brzinom manjom od približno 84,2 km/h pri vožnji s dugim svjetlima, odnosno 78,8 km/h pri vožnji s kratkim svjetlima, ne predstavlja doprinos vozača nastanku štete. Vozač se kretao brzinom manjom od najveće dopuštene brzine, a nije utvrđena nijedna druga okolnost iz koje bi proizlazilo da način njegove vožnje nije bio prilagođen konkretnim prometnim uvjetima ili da je postupao protivno prometnim propisima.

51. Tuženik se kao razloga oslobođenja od odgovornosti pozvao na isključivu odgovornost društva Hrvatske autoceste d.o.o., kao osobe koja upravlja i održava autocestu. Prema članku 50. stavku 1. Zakona o cestama („Narodne novine“ broj 84/11, 22/13, 54/13, 148/13, 92/14 i 110/19; dalje: ZC), za štetu trećim osobama nastalu na javnoj cesti zbog naleta na divljač odgovara se po osnovi krivnje.

52. Prema pravnom shvaćanju Vrhovnog suda Republike Hrvatske izraženom u odlukama poslovni broj Rev-1272/2021-3, Rev-1187/2024-2 i Rev-621/2025-2, osoba koja upravlja autocestom za štetu nastalu naletom vozila na divljač odgovara po načelu predmnijevane krivnje. Činjenica da se divljač zatekla na autocesti upućuje na postojanje propusta u održavanju autoceste, zbog čega je na osobi koja njome upravlja teret dokazivanja da je, vodeći računa o specifičnostima konkretnog područja, poduzela sve potrebne mjere radi sigurnog i nesmetanog odvijanja prometa.

53. Odgovornost upravitelja autoceste stoga nije objektivna, već se njegova odgovornost u svakom pojedinom slučaju ocjenjuje prema poduzetim mjerama i konkretnim okolnostima štetnog događaja. Sama činjenica da je došlo do naleta vozila na divljač predstavlja osnovu za predmnjevu njegova propusta, ali mu mora biti omogućeno dokazivati da je poduzeo sve mjere koje su se u konkretnim okolnostima od njega mogle zahtijevati.

54. U ovom je postupku, prema ocjeni suda, tužitelj dokazao činjenice iz kojih proizlazi da je njegov osiguranik poduzeo takve mjere. Iz iskaza svjedoka Dejana Živčića i Krešimira Kolarića, koje je sud prihvatio kao vjerodostojne i međusobno podudarne, kao i iz dokumentacije o ophodnji i održavanju autoceste, proizlazi da je predmetna dionica redovito ophođena, da je ophodnja obavljena približno sat i pol prije štetnog događaja te da tada nisu uočene nepravilnosti. Neposredno nakon prometne nezgode izvršen je ciljani pregled zaštitne ograde u okolici mjesta događaja, pri kojem također nisu utvrđena njezina oštećenja, rupe ili procjepi. Nisu utvrđena ni ranija oštećenja zaštitne ograde niti ranije pojave divljači na toj dionici.

55. Na drukčiji zaključak ne upućuje činjenica da se približno dva kilometra od mjesta naleta nalazi čvorište odnosno naplatna postaja Lekenik i da silazna cesta nije fizički zatvorena zaštitnom ogradom. Nije utvrđeno da je dabar upravo tim putem dospio na autocestu. Svjedok Živčić tu je mogućnost naveo kao pretpostavku, dok

svjedok Kolarić nije mogao utvrditi način na koji je dabar dospio na autocestu. Ni prometni vještak nije mogao utvrditi odakle je dabar došao niti kako je dospio na kolnik, a stanje zaštitne ograde i okolnosti ulaska životinje nisu bili predmet njegova vještačenja.

56. Prema tome, sud ocjenjuje da je tužitelj dokazao da je njegov osiguranik poduzeo mjere koje su se, s obzirom na konkretne okolnosti predmetne dionice i dotadašnje stanje, od njega mogle zahtijevati radi sprječavanja pristupa divljači autocesti. Sama pretpostavljena mogućnost da je dabar na autocestu dospio preko čvorišta odnosno naplatne postaje, bez utvrđenja da je tim putem doista ušao na autocestu i da je takav ulazak bio posljedica propusta u održavanju ili osiguranju autoceste, ne dovodi u pitanje navedeni zaključak. Stoga je osiguranik tužitelja oborio predmnjevu svoje krivnje za nastanak predmetnog štetnog događaja.

57. Takvo činjenično stanje razlikuje ovaj predmet od predmeta poslovni broj PŽ-3670/2025-3, u kojem je Visoki trgovački sud Republike Hrvatske zaključio da upravitelj autoceste nije dokazao da je poduzeo sve potrebne mjere radi sigurnog odvijanja prometa te je zbog njegova utvrđenog propusta prihvatio oslobođenje lovoovlaštenika od objektivne odgovornosti na temelju članka 1067. ZOO-a. U ovom je postupku, naprotiv, na temelju konkretno provedenih dokaza utvrđeno da je osiguranik tužitelja oborio predmnjevu svoje krivnje, pa nisu ostvarene pretpostavke da se osiguranik tuženika oslobodi objektivne odgovornosti zbog isključive radnje treće osobe.

58. Za ocjenu odgovornosti osiguranika tuženika značajna je i presuda Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-1911/2025-2 od 7. svibnja 2025. U toj je odluci Visoki trgovački sud, nakon što je na temelju konkretno poduzetih mjera isključio krivnju osoba odgovornih za upravljanje i održavanje ceste, zasebno ocijenio odgovornost lovoovlaštenika prema pravilima o objektivnoj odgovornosti. Iz navedenog proizlazi da nepostojanje odgovornosti upravitelja ceste samo po sebi ne isključuje odgovornost lovoovlaštenika, već se njegova odgovornost ocjenjuje prema člancima 1063. do 1067. ZOO-a u vezi s člankom 76. stavkom 2. ZL-a.

59. Tuženik u ovom postupku nije dokazao postojanje razloga iz članka 1067. ZOO-a za oslobođenje njegova osiguranika od objektivne odgovornosti. Nije dokazano da je šteta nastala zbog nepredvidivog vanjskog uzroka koji se nije mogao spriječiti, izbjeći ili otkloniti, nije utvrđena isključiva radnja niti doprinos vozača, a osiguranik tužitelja oborio je predmnjevu svoje krivnje za nastanak štetnog događaja. Stoga nisu ostvarene pretpostavke iz članka 1067. ZOO-a za potpuno ili djelomično oslobođenje osiguranika tuženika od objektivne odgovornosti.

60. Slijedom navedenog, osiguranik tuženika kao lovoovlaštenik odgovara za predmetnu štetu po pravilima objektivne odgovornosti iz članaka 1063. do 1067. ZOO-a u vezi s člankom 76. stavkom 2. ZL-a. Budući da je tužitelj oštećeniku isplatio naknadu predmetne štete u iznosu od 3.238,32 EUR, a tuženik je osiguratelj odgovornosti lovoovlaštenika, tuženik je dužan tužitelju naknaditi isplaćeni iznos, pa je odlučeno kao u točki I. izreke.

61. Tužitelju pripadaju i zatezne kamate na dosuđeni iznos sukladno članku 29. ZOO-a. Tužitelj je naknadu predmetne štete oštećeniku isplatio 20. listopada 2021., čime je nastala njegova tražbina prema odgovornoj osobi odnosno njezinu osiguratelju. Budući da tužitelj zatezne kamate zahtijeva od 3. studenoga 2021., dakle od datuma kasnijeg od izvršene isplate, zatezne kamate dosuđene su od toga dana do isplate. Neosnovan je prigovor tuženika da zatezne kamate mogu teći tek od donošenja prvostupanjske presude, budući da donošenje presude nije trenutak nastanka obveze tuženika.

62. Odluka o troškovima postupka temelji se na odredbama članaka 154. stavka 1. i 155. ZPP-a. Tužitelj je uspio u parnici pa mu pripada pravo na naknadu troškova koji su bili potrebni za vođenje postupka.

63. Tužitelju je prema Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj 138/23 i 107/25; dalje: Tarifa) priznat trošak sastava tužbe u iznosu od 200,00 EUR, sastava podneska od 24. listopada 2025. u iznosu od 100,00 EUR, sastava podneska od 4. prosinca 2025. u iznosu od 200,00 EUR te zastupanja na ročištima održanim 20. svibnja 2025., 26. ožujka 2026. i 14. rujna 2026. u iznosu od po 200,00 EUR, što ukupno iznosi 1.100,00 EUR. Na navedeni iznos tužitelju pripada PDV od 25% u iznosu od 275,00 EUR, odnosno ukupno 1.375,00 EUR odvjetničkog troška.

64. Za sastav podneska od 24. listopada 2025., kojim se tužitelj po pozivu suda očitovao na nalaz i mišljenje vještaka navodeći da na isti nema primjedbi niti prigovora, priznata je nagrada u iznosu od 100,00 EUR prema Tbr. 8. t. 3. Tarife, budući da taj podnesak ne sadrži obrazloženo očitovanje o nalazu i mišljenju vještaka koje bi opravdavalo priznanje pune nagrade prema Tbr. 8. t. 1. Tarife.

65. Tužitelju su priznati i trošak sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 39,42 EUR, trošak svjedoka Dejana Živčića u iznosu od 11,00 EUR te trošak prometnog vještačenja u iznosu od 400,00 EUR. Slijedom navedenog, tužitelju je priznat parnični trošak u ukupnom iznosu od 1.825,42 EUR, dok je zahtjev za naknadu troška u daljnjem iznosu od 125,00 EUR odbijen kao neosnovan, pa je odlučeno kao u točkama II. i III. izreke.

Zagreb, 23. rujna 2026.

SUDAC
Jasna Golubić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku od 15 dana od dana kada se smatra da je dostava presude obavljena (za stranku koja je bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), odnosno u roku od 15 dana po primitku presude (za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), koja se podnosi putem ovog suda.

U sporovima male vrijednosti presuda se može pobijati samo zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka iz odredbe čl. 354. st. 2. ZPP-a, izuzev zbog povrede iz čl. 354. st. 2. t. 3. ZPP-a, i zbog pogrešne primjene materijalnog prava.

DNA:

- Odvj. Iva Pezić, OD Olujić, Pezić & Partneri d.o.o. Zagreb, Marulićev trg 2
- Odvj. Branimir Perić, OD Grgić & Partneri d.o.o. Zagreb, Ulica grada Vukovara 282

Broj zapisa: **9-3088d-915d7**

Kontrolni broj: **0218d-96d93-71e37**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=JASNA GOLUBIĆ, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.